

BEZPEČNOST IS

P6
2008-03-27

BEZPEČNOST V OPERAČNÍCH SYSTÉMECH:

Něco z historie:

- ✓ V počátcích výpočetní techniky byly používány kompaktní kódy přímo ovládající jednotlivá zařízení výpočetního systému
- ✓ Prvními předchůdci dnešních OS byly tzv. exekutivy (executives) - jednoduché linkery, loadery, ...
- ✓ Zlom představoval nástup monitoru - prvních multiprogramových systému, sami řídí přidělování prostředků systému, nastupuje problém vzájemné ochrany uživatel

Chranené objekty:

- ✓ Paměť
- ✓ Sdílená zařízení typu disky
- ✓ Seriové znovupoužitelná zařízení – tiskárny, pasky
- ✓ Spustitelné programy
- ✓ Sdílená data

Metody ochrany objektu v operačních systémech:

- ✓ **Fyzická separace** - procesy pro vykonávání operací různého stupně utajení používají oddělená zařízení
- ✓ **Časová separace** - procesy různého stupně utajení jsou prováděny v různém čase
- ✓ **Logická separace** - operační systém zajišťuje oddělení jednotlivých procesů tak, že pro každý vytváří iluzi, že má celý počítač pro sebe
- ✓ **Kryptografická separace** - použitím kryptografických metod procesy provádějí ukrytí svých dat (např. sdílení komunikačních linek)
- ✓ Samozřejmě je možná kombinace několika metod separace
- ✓ Metody jsou seřazeny dle rostoucí (implementační) složitosti a zároveň dle klesající spolehlivosti

System může poskytovat různé úrovně ochrany objektu:

- ✓ **Zadná ochrana** - postacující pokud dochází k samovolné časové separaci
- ✓ **Isolace** - (semi)paralelně běžící procesy jsou zcela odděleny a vůbec o sobě vzájemně neví, systém zajišťuje úplně ukrytí objektu ostatních procesů
- ✓ **Sdílení všeho nebo nic** - vlastník objektu deklaruje, zda je objekt přístupný všem (public), nebo soukromý (private) a tedy viditelný jen pro něho
- ✓ **Sdílení s omezenými přístupy** - OS testuje oprávněnost každého pokusu o přístup k danému objektu, k danému objektu a subjektu existuje záznam, zda subjekt má právo přistupovat k příslušnému subjektu
- ✓ **Sdílení podle způsobilosti** (share by capability) - nadstavba předchozího způsobu sdílení, rozsah oprávnění může dynamicky záviset na aktuálním kontextu
- ✓ **Limitované použití objektu** - nespecifikuje pouze, zda subjekt smí přistupovat k danému objektu, ale i operace, které subjekt smí s objektem provádět
- ✓ Seznam je opět seřazen podle (implementační) složitosti, které tentokrát přímo úměrně odpovídá kvalitě poskytované ochrany
- ✓ **Granularita** - kontrola přístupu může být implementována na různých úrovních (byte, veta, soubor, adresar, ...), je potřeba volit mezi režijí kontroly a dostatečně jemným rozlišením

Ochrana paměti a adresování:

- ✓ Ochrana paměti je základním požadavkem pro zajištění bezpečnosti, má-li být spolehlivá, je nutná hardwarová podpora.
- ✓ HW podpora navíc poskytuje dostatečnou efektivitu ochrany.

Ohrada (fence):

- ✓ Stanoví se hranice, operační paměť na jednu stranu od této hranice používá OS, na druhou stranu aplikační programy

- ✓ Metoda je vhodná pro jednoduché jednouzivatelské systémy, umožňuje však pouze chránit OS, nemůže být použita pro vzájemnou ochranu uživatele většího systému
- ✓ Implementace velmi jednoduchá:
 - Stroj má pevně zabudovanou tuto hranici
 - Stroj má tzv. fence register, jehož hodnotu porovnává s každou adresou, kterou aplikací program vygeneruje

Relokace:

- ✓ Programy jsou vytvořeny tak, jako by v paměti ležely od adresy 0, v rámci procesu spuštění programu je ke všem odkazům v programu připočten relokací faktor
- ✓ Aplikace tak nemůže zasahovat do oblastí, v nichž leží systém
- ✓ Metoda má stejné nevýhody, jako předchozí způsob ochrany paměti

Base/Bound registry:

- ✓ Přenesení myšlenek předchozích metod do prostředí multiuživatelských systémů
- ✓ K adresám generovaným programem je připočítávána hodnota bazového registru, každý odkaz je oprovnávan s hodnotou bound registru, zda je menší
- ✓ Program má tak šora i zdola omezen prostor, v němž může pracovat
- ✓ Metoda umožňuje vzájemné oddělení jednotlivých uživatelů, nechrání však kód aplikacího programu před chybou
- ✓ Možným rozšířením je používat dva páry registru, jeden pro vymezení oblasti pro kód procesu, druhý pro datovou zónu
- ✓ Nevýhodou je nemožnost selektivního sdílení pouze některých dat

Značkována (Tagged) architektura:

- ✓ S každou adresou (slovem) v paměti stroje je spojeno několik tag bitů, jejichž obsah určuje typ zde uložených dat a povolené operace
- ✓ Obsah tag bitů je testován při každém přístupu k obsahu této adresy, tag bity mohou být měněny pouze privilegovanými instrukcemi
- ✓ Alternativou může být používání jednoho tagu pro celý blok slov

Segmentace:

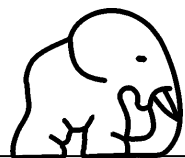
- ✓ Celý program sestává z několika bloků - segmentů - které mohou být nezávisle uloženy do paměti
- ✓ Program potom generuje odkazy ve tvaru <jmeno_segmentu><ofset>
- ✓ Jmeno_segmentu je pomocí systémem udržovaného segmentového adresáře převedeno na adresu počátku segmentu, ke které je přičten ofset
- ✓ Často je též ofset porovnán s velikostí segmentu, aby se zajistilo, že program nesáhne "za segment"
- ✓ Metoda již poskytuje dostatečné prostředky pro sdílení dat, navíc umožňuje ochranu kódu programu a případně i vybraných dat. Rovněž je schopna chránit uživatele navzájem.

Stránkování:

- ✓ Metoda velmi podobná segmentaci, jen předpokládáme segmenty konstantní velikosti = stránky
- ✓ Opet dvousložkové adresování <číslo_stranky><ofset>, ochrana proti adresování za stránku je vyřešena samovolně tím, že nelze udělat větší ofset, než je velikost stránky
- ✓ Možnost ochrany obsahu stránek je poněkud slabší než v případě segmentů, neboť není příliš jasná vzájemná souvislost obsahu stránek a rozdělení programu a dat do stránek

Ochrana obecných objektů – s rozvojem multiprogramování vzrůstá škála objektů, které je třeba chránit:

- ✓ Paměť
- ✓ Soubory a data na zaznamových zařízeních
- ✓ Bezíci programy
- ✓ Adresáře souborů
- ✓ Hardwarová zařízení
- ✓ Různé datové struktury (stack,...)
- ✓ Interní tabulky OS
- ✓ Různé instrukce

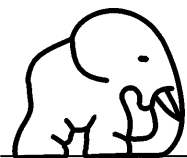
- ✓ Hesla a autentizační mechanismy
- ✓ Vlastní ochranný mechanismus
- ✓ Na rozdíl od problému ochrany paměti, zde nemusí existovat centrální arbitr, přes kterého jsou směřovány všechny přístupy, navíc typu přístupu může být celá řada

Cíle ochrany objektu:

- ✓ **Kontrolovat každý přístup** - subjekt může pozbyť přístupová práva a tedy je nutno mu zabránit v dalším používání objektu
- ✓ **Povolení co nejméně práv** - subjekt by měl mít pouze nejméně možná oprávnění nutná ke korektnímu plnění jeho úkolu a to i v případě, že případná další práva by pro něj byla bezcenná - toto uspořádání snižuje možnost průniku v případě selhání části ochranného mechanismu
- ✓ **Overení přijatelného používání** - někdy je daleko podstatnější než přidělení či odebrání přístupu moci kontrolovat, co subjekt s daným objektem provádí

Mechanismy ochrany obecných objektů:

- ✓ **Adresář (directory):**
 - Metodu popíšeme pro případ uživatele systému v roli subjektu a souboru coby objektu, lze ji však snadno rozšířit na libovolné objekty a subjekty
 - Každý soubor má svého vlastníka, který k němu vlastní všechna práva včetně práva určovat rozsah oprávnění ostatních uživatelů k tomuto souboru
 - S každým uživatelem je spojena speciální struktura - adresář - obsahující odkazy na všechny soubory, k nimž má daný uživatel nějaká oprávnění, včetně popisu tohoto oprávnění
 - Žádný uživatel nesmí zapisovat do svého adresáře
 - Nevýhodou může být velký rozsah adresáře a velmi obtížná správa a úpravy takto přidělovaných oprávnění. Rovněž udržení přehledu o tom, kdo k danému souboru má jaká práva může být problematické.
- ✓ **Seznam oprávnění (Access Control List):**
 - Opacný přístup k problému
 - Tentokrát je s každým objektem udržován seznam informací, které subjekty k němu mají jaká oprávnění
 - Metoda umožňuje snadno přidělovat implicitní práva subjektům případně skupinám subjektů
 - Při vhodném označení subjektu a použití expanzních znaků může být tato metoda dostatečně pružná
 - Pr: `Pepek_Group1_Troja`
 `*_Group1_*`
 - S seznamy pravidel bývají udržovány setříděné tak, že záznamy s expanzními znaky jsou na konci - tak stačí hledat první shodu s identifikací subjektu a použít tímto záznamem specifikované oprávnění
- ✓ **Přístupová matice (Access Control Matrix):**
 - Řádky matice odpovídají jednotlivým subjektům, sloupce objektům
 - V políčku daným řádkem a sloupcem je záznam o úrovni oprávnění odpovídajícího subjektu k příslušnému objektu
 - Přístupová matice je zpravidla velmi velká zalezitost, zhusta řídka
- ✓ **Zpusobílost (Capability):**
 - Zpusobílost budeme chápat jako nefalšovatelný token, jehož vlastnictví dává vlastníkovvi specifická práva k danému objektu. Lze chápat jako lístek do kina.
 - Jednou z metod zajištění nefalšovatelnosti je, že tokeny se nepředávají přímo subjektům, ale jsou udržovány v chráněné oblasti paměti, přístupné pouze systému
 - Při přístupu k objektu tak systém zkontroluje existenci příslušného tokenu, tento postup lze urychlit tím, že zvláště udržujeme seznam Zpusobílosti právě bezcího procesu
 - Výhodou metody je, že dovoluje definovat nové dosud neznámé způsoby používání objektu a přidělovat odpovídající oprávnění
 - Nevýhodou opět poněkud obtížná správa těchto tokenů, zejména odebrání Zpusobílosti je netriviální operace
- ✓ **Proceduralně orientovaný přístup:**
 - Namísto přidělování obecného přístupu k subjektu (čtení, zápis, ...) můžeme přidělovat právo používat některých funkcí z rozhraní, prostřednictvím kterého je objekt zpřístupňován
 - Metoda podporuje koncept skrytí a zapouzdřování informací popsány v minulé lekci
 - Nevýhodou je jistá ztrata efektivity a rychlosti přístupu

Ochrana souboru:

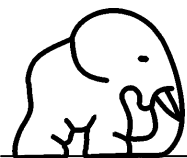
- ✓ Každý multiuživatelský systém musí poskytovat mechanismus na ochranu souborů
- ✓ **Opet z historie:**
 - Původní IBM OS poskytoval následující způsob ochrany
 - Uživatele jsou v zásadě důvěryhodní a proto se nechtejí, aby jim někdo něco udělal s jejich soubory, nedělají to ostatním
 - Přístup ke specifickým souborům může administrátor vázat na zadání hesla
- ✓ **Ochrana po skupinách:**
 - Uživatele jsou podle svého zaměření, pracovního zařazení, ..., vhodně rozděleny do skupin
 - Pro účely ochrany souborů je svět rozdělen na vlastníka souborů, skupinu, do které vlastník patří a ostatní uživatele
 - Předpokládá se, že uživatelé v rámci skupiny potřebují sdílet data
 - Při vytvoření souborů vlastník specifikuje, jaká práva přiděluje sobě, uživatelům ve stejné skupině, ostatním
 - Metoda je jednoduchá, snadno implementovatelná, ale neposkytující dostatečně jemné rozlišení, navíc je většinou nutné, aby každý uživatel byl právě v jedné skupině, jinak nastávají problémy s přidělováním práv skupinám
- ✓ **Hesla nebo jiné tokeny:**
 - Při vytvoření souborů vlastník specifikuje hesla, potřebná pro jisté módy přístupu k souborům, heslo zasílá uživateli, který má mít přístup
 - Systém splní žádost o přístup k souborům pouze tomu, kdo se prokáže odpovídajícím heslem
 - Nevýhodou je, že v případě zapomenutí není možné zjistit, jak heslo vypadalo, v případě, že dojde k vyjádření hesla, je složité nastavit nové, stejně obtížné je odejmout právo přístupu
- ✓ **Dobrá propuštění oprávnění:**
 - Mechanismus známý ze systému UNIX.
 - Stejně přidělování práv jako v případě ochrany po skupinách, navíc je možné stanovit, že (spustitelný) soubor smí být prováděn s oprávněním vlastníka
 - Prostřednictvím rutin bezcích s oprávněním vlastníka lze řízeně přistupovat k souborům, ke kterým uživatel primární přístup nemá
 - Problémem popsáných schémat je jistě tezkopadnost, uživatel nemůže selektivně přidělovat práva jistým uživatelům k jistým skupinám souborů
 - Kontrolní matice a podobné metody jsou zase příliš rozsáhlé a obtížné spravovatelné
- ✓ **VAX VMS/SE:**
 - Ke každému souboru může uživatel vytvořit Seznam oprávnění udávající kdo má jaká práva
 - Každý uživatel je členem jedné skupiny, navíc administrátor může vytvořit skupinu typu obecný identifikátor, a tuto skupinu mohou uživatelé uvádět v Seznamech oprávnění
 - Seznamy oprávnění mohou být též použity pro přidělování přístupu k ostatním systémovým zdrojům

Autentizace subjektu:

- ✓ Shora popsané bezpečnostní mechanismy odvíjejí svoji činnost od informace, kdo žádá jaký přístup
- ✓ Je tedy nutné mít mechanismus pro autentizaci subjektu

Hesla:

- ✓ Jednoduché myšlenkové i implementační, overuje se platnost páru <identifikace:heslo>
- ✓ Mechanismus přijetí této dvojice by neměl poskytovat útočníkovi zbytečné informace o systému
 - Je vhodné, aby vyhodnocoval až korektnost zadání celé dvojice
 - Někdy je proces autentizace záměrně pomalý - sekundy až desítky sekund - což znemožňuje hádání hesel
 - Neměl by podávat informace o příčině chyby,
 - Neměl by umožňovat neomezené zkoušení
- ✓ Přihlasování do systému lze navíc omezit na určitý čas či místo, jistě omezený počet současných přihlášení daného uživatele do systému
- ✓ **Hledání hesel** – systém musí mít možnost kontrolovat korektnost zadaného hesla, tedy je nutné aby udržoval informace o všech heslech
- ✓ **Textové soubory hesel:**

- Soubor obsahuje v textové podobě dvojice <identifikace:heslo>
- Velmi nevhodné, hesla lze zjistit z odcizených záloh, z dumpu paměti při pádech systému, dojde-li chybou některé komponenty systému v vyjádření souboru hesel
- ✓ **Zasifrované soubory hesel:**
 - Pro šifrování je možné použít konvenčních šifer, nebo lépe kryptografických hasovacích funkcí
 - Soubory zasifrovaných hesel mohou být volně přístupné
 - Protože by v případě dvou uživatelů se stejným heslem vyšla stejná šifra, je vhodné před šifrováním k heslu přidat náhodný řetězec (salt), salt je uchováván zároveň se zasifrovaným heslem a při verifikaci vždy přidán k zadanému heslu
- ✓ **One time passwords:**
 - Řeší problémy uschovy hesel
 - Namísto konstantní fráze má uživatel přiřazenou konstantní funkci (vhodný matematický výpočet, desifrování soukromým klíčem, ...)
 - V procesu autentizace obdrží od systému náhodně zvolené vstupní parametry a odpoví výsledkem
 - Metoda obzvláště vhodná pro vzájemnou autentizaci stroju

Navrh bezpečných operačních systému:

- ✓ Na kvalitě operačního systému závisí bezpečnost celého mechanismu ochrany dat
- ✓ OS kontroluje chování uživatele a programu a v konečném důsledku zpřístupňuje utajované informace
- ✓ **Proces vývoje bezpečného OS** lze rozdělit do několika fází:
 - **Bezpečnostní modely** – vytvoří se formální modely prostředí a zkoumají se způsoby, jak v tomto prostředí zajistit bezpečnost
 - **Navrh** – po zvolení vhodného modelu je hledán vhodný způsob implementace
 - **Overování** – je třeba overit, že navržená implementace skutečně odpovídá teoretickému modelu
 - **Implementace** – praktické a důkladné provedení shora uvedených teoretických úvah

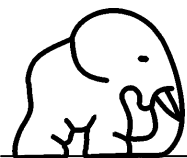
Bezpečnostní modely:

- ✓ První fází tvorby bezpečného OS je volba vhodného bezpečnostního modelu
- ✓ Připomeneme dodržení základních požadavků bezpečnosti:
- ✓ Utajení, integrita, dostupnost
- ✓ Dale budeme předpokládat, že umíme rozhodnout, zda danému subjektu poskytnout přístup k požadovanému objektu, modely poskytují pouze mechanismus pro rozhodování

Jednourovňové modely:

- ✓ Jsou vhodné pouze pro případy, kdy stačí jednoduché ano/ne rozhodování, zda danému subjektu poskytnout přístup k požadovanému objektu
- ✓ **Monitor model**, též reference monitor:
 - Subjekt při přístupu k objektu vyvolá tzv. monitor a předá mu žádost jakou akci s kterým objektem chce provést
 - Monitor žádost vyhodnotí a na základě informací o přístupových právech vyhoví či nikoliv
 - Vyhodou jednoduchost a snadná implementovatelnost
 - Nevýhodou je, že proces poskytující služby monitoruje volán při každém přístupu k libovolnému objektu, což systém velmi zatěžuje
 - Další nevýhodou je, že tento model je schopen kontrolovat pouze primární přístupy k datům, ale není schopen zachytit např. následující případ:

```
if profit <= 0 then
    delete file F
else
    write file F, "_zprava_"
endif
```
 - Subjekt mající legitimní přístup k souboru F může získávat informace o proměnné profit, k níž by přístup mít neměl
- ✓ **Information flow model:**
 - Odstraní poslední jmenovanou nevýhodu předchozího modelu
 - Autoři si všimli, že uživatel může získávat i jiné informace, než na které se explicitně ptá
 - Již ve fázi vývoje je prováděno testování všech modulů, zda jejich výstupy závisí na interakcích se senzitivními daty a případně jakým způsobem

- Z těchto důlků výsledku je sestavován celkový graf závislosti
- Všechny požadavky na systém procházejí inteligentním filtrem, který zjistuje, zda nedochází k nežádoucí kompromitaci informací

Viceurovnové modely:

- ✓ V předchozích modelech jsme měli jednoduché vztahy objekt je/neli senzitivní, subjekt má/nemá přístup k danému objektu
- ✓ Obecně však může být několik stupňů senzitivity a "oprávněnosti"

✓ **Military security model:**

- U zelených mozku je každá informace zarazena do některé z kategorií utajení (např. unclassified, confidential, secret, top secret), které jsou disjunktní
- Silně uplatněno zde má princip nejmenších privilegií - každý subjekt má mít pouze taková oprávnění, aby mohl konat svoji práci
- Všechny chráněné informace jsou rozděleny podle obsahu do oblastí (compartments), informace může být i několika oblastech zároveň
- Klasifikaci informace potom rozumíme dvojicí $\langle \text{stupen_utajeni}, \text{oblasti} \rangle$
- Aby subjekt mohl používat požadovanou informaci, musí mít dostatečné oprávnění.
- Oprávnění má stejný tvar jako klasifikace - $\langle \text{stupen_utajeni}, \text{oblasti} \rangle$, tedy daný subjekt smí používat informace až do stupně utajení v těchto oblastech.

$$O \leq S \Leftrightarrow st_utaj_O \leq st_utaj_S \wedge oblast_O \subseteq oblast_S$$

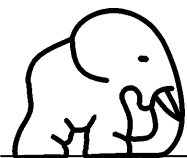
- Relace \leq odpovídá oprávnění subjektu S k danému objektu O.
- Požadavky na stupeň utajení bývají označovány jako hierarchické, rozdělení na oblasti jako nehierarchické omezení.
- ✓ **Svazový model (Lattice model):**
 - Předchozí military model je speciálním případem tohoto modelu
 - Relace \leq je částečným uspořádáním, množina klasifikací všech informací v systému tvoří svaz, stejně tak množina oprávnění všech subjektů
 - V různých oblastech se používá různých svazů, např. v komerční oblasti jsou obvykle stupně utajení public, company confidential, high security, rovněž rozdělení do oblastí se liší případ od případu...
 - Svazový model je často používaným modelem v mnoha prostředích
 - Dale popiseme dva modely, zabývající se tokem informací uvnitř systému

✓ **Bell-LaPadula model:**

- Model popisuje povolené přesuny informací, takové, aby bylo zajištěno jejich utajení
- Pro každý subjekt S resp. objekt O v systému necht je definována bezpečnostní třída $C(S)$ resp. $C(O)$
- Bezpečné přesuny informací mají následující vlastnosti:
- Vlastnost jednoduché bezpečnosti (Simple Security Property):
 - Subjekt S může číst objekt O právě když $C(O) \leq C(S)$
- *-vlastnost (*-Property):
 - Subjekt S mající právo čtení k objektu O může zapisovat do objektu P právě když $C(O) \leq C(P)$
- Obvykle nepotřebujeme tak silná omezení, která klade *-vlastnost. Často je tato vlastnost poněkud oslabena v tom smyslu, že systém povolí zápis do objektu nižší bezpečnostní třídy, pokud zapisovaná data nezávisí na čtených údajích.
- Model byl je používán v systémech, které paralelně zpracovávají informace různého stupně utajení.

✓ **Biba model:**

- předchozí model se však vůbec nezabývá integritou dat, Biba model je dualním modelem k Bell-LaPadula modelu
- Necht pro každý subjekt S resp. objekt O v systému je definována integritní bezpečnostní třída $I(S)$ resp. $I(O)$. Obdobně jako v předchozím případě definujeme:
- Vlastnost jednoduché integrity (Simple Integrity Property):
 - Subjekt S může modifikovat objekt O právě když $I(O) \leq I(S)$
- Integritní *-vlastnost (Integrity *-Property):
 - Subjekt S mající právo čtení k objektu O může zapisovat do objektu P právě když $I(O) \geq I(P)$

- Biba model se zabývá zajištěním integrity a tedy i důvěryhodnosti dat. Bezpečnostní třída entity v podstatě popisuje míru její důvěryhodnosti pro ostatní.
- Tento model vůbec neresí utajení dat.
- Přestože byla učiněna řada pokusů o nalezení kompromisu mezi zajištěním integrity a utajení, dosud neexistuje obecně přijatý model, který by řešil oba problémy. Následující modely se zabývají teoretickými limity abstraktních bezpečnostních systémů.

✓ **Graham-Denning model**

- Model pracuje s množinou subjektů S , množinou objektů O , množinou práv R a přístupovou maticí A .
- Každý objekt má přiřazen jeden subjekt nazývaný vlastník, každý subjekt má přiřazen jiný subjekt nazývaný kontrolér.
- Model definuje následující práva:
 - Vytvořit objekt – povoluje subjektu vytvořit v systému nový objekt
 - Vytvořit subjekt, zrušit objekt, zrušit subjekt – obdobně jako předchozí
 - Čist přístupová práva – povoluje subjektu zjistit aktuální přístupová práva jistého subjektu k určitému subjektu
 - Přidělit přístupová práva – dovoluje vlastníku objektu přidělit jistá práva k objektu určitému subjektu
 - Zrušit přístupová práva – dovoluje vlastníku objektu resp. kontroléru subjektu odebrat danému subjektu jistá práva k objektu resp. subjektu
 - Předat přístupová práva – dovoluje subjektu předat některé ze svých práv jinému subjektu (každé oprávnění může být předatelné či nikoliv, obdrží-li subjekt předatelné právo, může jej dále předat jako předatelné či nepředatelné).
- Následující tabulka uvádí podmínky nutné pro vykonání operací s přístupovými právy.

vytvořit objekt o	-
vytvořit subjekt s	-
zrušit objekt o	vlastník je v $A[x,o]$
zrušit subjekt s	vlastník je v $A[x,s]$
čist přístupová práva s k o	kontrolér je v $A[x,s]$, nebo vlastník v $A[x,o]$
zrušit přístupové právo r subjektu s k o	kontrolér je v $A[x,s]$, nebo vlastník v $A[x,o]$
přidělit s právo r k objektu o	vlastník je v $A[x,o]$
předat přístupové právo r nebo r^* k objektu o subjektu s	r^* je v $A[x,o]$

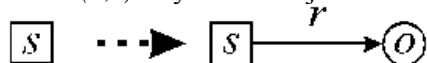
r^* označuje předatelné právo

✓ **Take-Grant systém:**

- Model pracuje s čtyřmi základními primitivami: create, revoke, take, grant.
- Předpokládáme, že systém obsahuje množinu subjektů S , množinu objektů O , objekty dělíme na aktivní (zarovně i subjekty) a pasivní (nejsou subjekty) a množinu práv R

- Pro popis operací použijeme následující notaci: $\boxed{S} \xrightarrow{r} \bigcirc{O}$
- Subjekt s má k objektu o oprávnění r .

$create(o,r)$ - vytvoření objektu

$revoke(o,r)$ - odebrání oprávnění

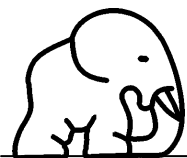

$grant(o,p,r)$ - předání oprávnění

$take(o,p,r)$ - převzetí oprávnění

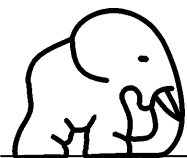

- Vyhodou popsaného systému je, že umožňuje v subpolynomialním case resit dotazy na dostupnost jistého objektu pro daný subjekt.

Navrh bezpečného operačního systému:

- ✓ **Implementace** bezpečnostních mechanismů je v primém rozporu s efektivitou systému
- ✓ OS vykonává několik s bezpečností úzce souvisejících činností:
 - Autentizace uživatelů
 - Ochrana paměti - mezi uživateli i v rámci jednoho uživatelského prostoru
 - Rízení přístupu k souborům a I/O zařízením - ochrana před neautorizovaným přístupem
 - Alokace a řízení přístupu k obecným objektům - zajištění bezproblémového současného přístupu více uživatelů k stejnému objektu
 - Zabezpečení sdílení - zejména zajištění integrity a konzistentnosti
 - Zajištění spravedlivého přístupu - o HW prostředky se opírající mechanismus zajišťující, že všichni uživatelé dostávají přidělen procesor a ostatní systémové zdroje
 - Meziprocesová komunikace a synchronizace - systém poskytuje mechanismus pro bezpečné předávání zpráv mezi procesy, procesy nekomunikují přímo ale via systém
- ✓ **Bezpečnost** musí být brána v potaz ve všech aspektech návrhu systému a musí být zapracována již v prvotním návrhu. Je velmi obtížné ji "přidat" do hotového návrhu.
- ✓ Následující **principy** je vhodné mít na paměti:
 - **Nejméní práva** – každý subjekt by měl mít pouze nezbytná práva
 - **Ekonomický návrh** – bezpečnostní systém má být malý a jednoduchý, pak je testovatelný a verohodný
 - **Otevřený návrh** – bezpečnostní mechanismus by měl být veřejně známý (a oponentovaný) a měl by záviset na bezpečnosti co nejméně objektu
 - **Úplné zprostředkování** – veškeré přístupy k objektům zprostředkovává a testuje OS
 - **Povolování operací** – co není výslovně povoleno, je zakázáno
 - **Rozdělené oprávnění** – přístup k objektům by měl záviset na více podmínkách (např. správná autentizace a vlastnictví klíče)
 - **Nejméní sdílené prostředky** – sdílené moduly jsou potenciálním kanálem pro unik informací, mělo by jich být co nejméně
 - **Snadná použitelnost** – mechanismus není obcházen, když se neplete
- ✓ **Virtualní adresní prostor:**
 - IBM MVS provádí logické oddělení uživatelů, které poskytuje dojem fyzické separace
 - Pomocí mechanismu stránkování jsou celá oddělená adresní prostory jednotlivých uživatelů, každý uživatel vidí pouze svůj prostor, do každého z uživatelských prostorů je mapována oblast paměti obsahující vlastní systém, čímž vzniká dojem, že uživatel má celý systém sam pro sebe
- ✓ **Virtual machine:**
 - operační systém IBM VM poskytuje nejen virtuální paměť, ale provádí virtualizaci celého počítače - I/O zařízení, file-systemu a dalších zdrojů
 - simulovaný stroj může mít naprosto odlišné vlastnosti od vlastností počítače, na kterém OS VM běží
 - poskytovaná ochrana je tedy daleko silnější
 - VM byl navrhován jako systém, umožňující na jednom fyzickém počítači provozovat zároveň několik různých operačních systémů
 - tak představuje další vrstvu ochrany, neboť pokud se uživatelé podaří proniknout ochrannými mechanismy operačního systému, který používá, získá přístup pouze k této jediné doméně, neboť VM mu zabrání v přístupu k celému počítači
- ✓ **Kernel:**
 - Je to část OS provádějící nejzákladnější funkce - standardně synchronizace, meziprocesová komunikace, zasilání zpráv a obsluha přerušeni
 - Tzv. **security kernel** poskytuje základ pro vybudování bezpečnostního mechanismu, často bývá implementován uvnitř kernelu
 - Uzavřít bezpečnostní funkce systému do security kernelu má několik **důvodů**:
 - Oddělení od zbytku systému zjednodušuje ochranu mechanismu
 - Všechny bezpečnostní funkce jsou shromážděny v jednom kusu kódu, tedy implementace bezpečnosti je kompaktní
 - Kernel nebyvá velký, tedy implementace je snadno overitelná
 - Je snazší provádět testování a změny bezpečnostního mechanismu

- Pres kernel prochazeji veskere zadosti o pristup ke vsem objektum (volani odpovidajicich modulu), tedy je mozno zachytit kazdy pristup
- **Kernel hlida zejmena:**
 - Aktivaci procesu - zajistovani context switchingu, realokaci pameti, access kontrol listu, ...
 - Stridani domen - procesy casto provadeji volani procesu bezicich v jine bezpecnostni domene, za ucelem ziskani senzitivnich informaci
 - Ochrana pameti - je nutne hlidat vsechny odkazy na pamet, aby nedochazelo k narusení bezpecnostnich domen
 - I/O operace
- ✓ **Vrstvovy model (Layered design):**
 - Jiz operacni systemy s kernelem obsahuji nekolik vrstev - hardware, kernel, zbytek OS, uziv. procesy
 - Tyto vrstvy lze dale delit - napr. na uzivatelske urovni muzeme oddelit semi-sytemove programy jako ruzne databazove systemy, shelly apod.
 - Vrstvy le chapat jako soustredne kruhy, cim blize je vrstva stredu, tim je duveryhodejsi a bezpecnejsi
 - Ne vsechny bepecnostni funkce (napr. autentizace uzivatele) jsou implementovany uvnitr bezpecnostniho jadra
 - Bezpecnostni jadro spolupracuje s okolnimi spolehlivymi vrstvami, ktere by meli byt formalne overeny a prinejmensim dobre otestovany
 - Kazda vrstva pouziva sluzby nizsich vrstev a sama vyssim vrstvam poskytuje sluzby jiste urovne bepecnosti, stjna funkce muze byt implementovana v nekolika vrstvach zaroven
- ✓ **Kruhova struktura (Ring structured):**
 - Kruhy cislovany od 0 (kernel), cim duveryhodnejsi proces, tim nizsi cislo kruhu, do ktereho patri
 - Kruhy jsou soustredne a prekryvajici se - proces patri do kruhu k a vseh dalsich, ve stredu je HW pocitace
 - Kazda procedura, nebo oblast obsahujici data se nazyva segment
 - Ochrana segmentu zalozena na trojici $\{b_1, b_2, b_3\}$, $b_1 \leq b_2 < b_3$, nazyvane zavora kruhu (ring bracket), (b_1, b_2) nazyvame pristupova zavora (access bracket), (b_2, b_3) potom zavora volani (gate extension, call bracket)
 - Necht programova rutina patri do kruhu k, pokud $k = b_1$, muze pracovat primo s daty tohoto segmentu, pokud $b_1 < k \leq b_2$, muze pracovat primo s kopii dat a pokud $b_2 < k \leq b_3$, muze k datum pristupovat pouze prostrednictvim definovaneho rozhrani (gate)
 - Tento zakladni mechanismus, nazyvany tez nondiscretionary nebo mandatory control muze byt dale doplnen o dalsi doplnkove (discretionary) mechanismy -
 - napr. k danym datum smeji pristupovat pouze jmenovite procesy, procesy patrici do okruhu pristupove zavory mohou volne cist, ale zapisovat pouze za specifickych podminek apod.

Průniky operačním systémem

- ✓ místem největšího počtu průniku je mechanismus zpracování I/O operací:
 - Mnohá I/O zařízení jsou do značné míry inteligentní a nezávislá na zbytku systému, provádějí optimalizaci své činnosti, jejich řadiče často spravují více takovýchto zařízení
 - Kód I/O operací je často velmi rozsáhlý, je těžké jej řádně testovat, někdy je dokonce nutné používat kód dodaný výrobcem zařízení ...
 - V zájmu rychlosti a efektivity I/O operace občas obcházejí bezpečnostní mechanismy operačního systému, jako stránkování, segmentaci apod.
 - Velká část I/O operací je znakově orientována, v zájmu efektivity se často příslušné kontroly neprovádějí s každým přijatým znakem, ale pouze při startu operace
- ✓ Druhým problémem je hledání kompromisu mezi důkladnou izolací uživatelů a nutností umožnit sdílení dat, tento kompromis zhusta bývá obtížně formalizovatelný, nejasnosti návrhu pak mohou být příčinou "děr" v implementaci
- ✓ Ne vždy je možné provádět kontroly oprávněnosti s každou operací, často je kontrola prováděna pouze jednou během provádění celého bloku akcí, pokud se v této době uživateli podaří změnit parametry, může dojít k průniku
- ✓ Další skulinu v bezpečnosti může způsobit snaha o obecnost možného nasazení systému - aby bylo možno systém používat pro nejružnější úkoly, ponechají návrháři často mechanismus, pomocí kterého si uživatel může systém přizpůsobit